

РЕШЕНИЕ

№ 476

гр. София, 29.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10078** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Централната избирателна комисия (ЦИК) срещу Решение №169895 от 06.08.2020г. по н.а.х.д.№4717/2020г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 135- ти състав. С обжалваното съдебно решение е отменено Решение №1770-МИ/25.05.2020г., издадено от ЦИК, с което се налага на [фирма] имуществена санкция в размер на 2 000 лева на основание чл.475, ал.1 от Изборния кодекс (ИК) за нарушение на чл. 205, ал. 5 от ИК.

Касаторът ЦИК, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Н. Ж., навежда доводи за касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 НПК – допуснато от въззивния съд нарушение на материалния закон. Счита, че съдът неправилно е приел, че е нарушена разпоредбата на чл.51, ал.1, б.“б“ от ЗАНН, като не е взел предвид, че нейното приложение е изключено от специалната разпоредба на чл.496 от ИК. Според касатора специалният ред по чл.496от ИК допуска едни и същи лица да участват в тпроцедурата по установяване на нарушението и по налагане на наказанието. Претендира съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и потвърденото с него наказателното постановление. Претендира разности за двете съдебни инстанции.

Ответникът [фирма], чрез пълномощника си адв.В., оспорва жалбата. Сочи, че въззивният съд е отменил решението на ЦИК само на процесуално основание без да обсъди доводите за нарушение на материалния закон и липсата на нарушение, които счита също за основателни.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение по делото за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София, XII касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за следното:

Касационната жалба е допустима като подадена в срок, от лице- страна в производството, и срещу акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество, тя е неоснователна

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Административнонаказателното производство е образувано във връзка със сигнал за нарушение на чл.205, ал.5 от Изборния кодекс, извършено от [фирма] в 10:25 часа на 03.11.2019 г. по време на провеждащите се в момента избори за кмет на [община]. Нарушението се състои в огласяване на данни от социологическо проучване на електронната страница на [фирма] в публикация със заглавие „П. с ударна преднина във В. – отвява с близо 20% К.“. В същия ден ЦИК е провела заседание, на което с Решение № 16323-МИ/ 03.11.2019 г. е установила нарушение на чл.205, ал.5 ИК, което е подведено под санкционната разпоредба на чл.475, ал.1 от ИК. Съставен е АУАН № 27-МИ/ 04.11.2019 г. от председателя на ЦИК, въз основа на който с Решение № 1770-МИ/ 25.02.2020 г. на ЦИК е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 475, ал.1 от ИК.

Въззивният съд е установил, че свидетелите по съставянето на АУАН са членове на ЦИК, които са участвали и в гласуването на решението за налагане на санкцията. Съдът е обосновал извод за допуснато съществено нарушение на административно производствените правила във връзка с чл.51, ал.1, б. „б“ от ЗАНН, който забранява в разглеждането на административнонаказателната преписка и налагането на наказанието да участва лице, което е съставило акта за нарушение или е свидетел по него. Като не са се отвели от гласуването в ЦИК, свидетелите по АУАН са допуснали нарушение на императивната разпоредба на закона.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция споделя изводите на въззивния съд за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В допълнение към мотивите на въззивния съд настоящата инстанция добавя следното:

Разпоредбата на чл.496 от ИК урежда специален ред за установяване на нарушенията и налагане на наказанията по ИК. За неуредените случаи в ИК, по силата на чл.498 от ИК, ЗАНН се прилага субсидиарно.

Съгласно чл.496, ал.1 от ИК установяването на изрично посочените нарушения, сред

които са и нарушения по чл.475 от ИК, се извършва с решение на съответната избирателна комисия. Правилното приложение на правната норма налага да се тълкува понятието „съответна избирателна комисия“. ИК съдържа материалноправните и процесуалноправните норми за провеждане на всички избори в Република България, включително и за изборите за общински съветници и за кметове на общини, като правомощията на избирателните комисии за всеки вид избор са разписани в кодекса. Под „съответната избирателна комисия“ следва да се разбира тази комисия, която има оперативни и контролни правомощия по провеждането на избора. Съгласно чл.74 от ИК при провеждане на избори за общински съветници и кметове ЦИК назначава Общинска избирателна комисия (ОИК). Правомощията на ОИК са посочени в чл.87, от ИК, като анализът на правната норма показва, че ОИК разполага с оперативни и контролни правомощия при провеждането на изборите за общински съветници и кметове, включително и да обяви резултатите от избора и да насрочи втори тур. Разпоредбата на чл.87, т.34 от ИК оправомощава ОИК да осъществи всички други правомощия, които са посочени в ИК, но не са сред изброените в чл.87 – такива именно са правомощията по чл.496, ал.1 от ИК за установяване на нарушения по ИК във връзка с провеждане на изборите за местно самоуправление. ЦИК също разполага с правомощия при провеждането на местните избори, но те са ограничени в сравнение с правомощията на ОИК и са изчерпателно посочени в чл.402 от ИК - сред тях липсва оправомощаване с права по установяване на нарушенията на ИК при провеждане на местните избори.

Съгласно чл.496, ал.2 от ИК, АУАН се съставят от председателите на тези избирателни комисии, които упражняват контрол върху изборите – в т.2. председателят на ОИК изрично е посочен като актосъставител за нарушенията по чл.475 от ИК, в случаите, когато ОИК осъществява контрол върху избора, какъвто е процесният случай.

Съгласно чл.496, ал.3 от ИК (в относимата редакция ДВ, бр. 21 от 2019 г., в сила от 12.03.2019 г) наказанията за нарушения по чл.475 , 480 и 484, се налагат с решение на ЦИК.

Анализът на цитираните правни норми обосновава извод, че и в предвидения специален ред по ИК законодателят се е съобразил с общата забрана по чл.51, ал.1, буква „б“ от ЗАНН, като е предвидил установяването на нарушението и налагането на наказанието да се извършва от различни лица. В случаите по чл.496, ал.2, т.1 от ИК, които предвиждат АУАН да се издава от председателя на ЦИК, следва председателят на ЦИК и други лица, участвали при установяване на нарушението, да се отведат от гласуването при налагане на наказанието. Това е изрично съобразено от законодателя с изменението на чл.496, ал.3 от ИК (доп. ДВ бр. 88 от 2020 г), съгласно което наказателните постановления се издават от председателя на Централната избирателна комисия или от оправомощени от него длъжностни лица. Така винаги в случаите, когато председателят на ЦИК е участвал в производството по установяване на нарушението, наказателното постановление следва да се издаде от друго лице, оправомощено от председателя на ЦИК въз основа на изрично предвидената законова делегация в ал.3. А в случаите по чл.496, ал.2, т.2, когато АУАН с издава от председателя на ОИК, наказателното постановление може да се издаде или от председателя на ЦИК, или от оправомощено от него лице. Специалният ред по чл.49 от ИК не само не изключва приложението на чл.51, ал.1, буква “б“ от ЗАНН, който остава приложим на основание чл.498 от ИК, но и се съобразява с него,

разписвайки правомощията на съответните комисии и председателите им.

В случая ЦИК не е разполагала изобщо с компетентност да вземе решение за установяване на нарушението, а е иззела компетентността на ОИК, което е недопустимо. АУАН е трябвало да бъде съставен от председателя на ОИК В., след което административнонаказателната преписка да бъде изпратена на председателя на ЦИК за разглеждане. Отделно от това, като е съставил АУАН и е издал решението срещу [фирма] председателят на ЦИК недопустимо е съвместил две процесуални качества.

По изложените съображения обжалваното съдебно решение се оставя в сила като правилно и законосъобразно.

При този изход на спора искането на касатора за присъждане на разноси е неоснователно по аргумент от чл.143, ал.1 от АПК. Ответникът не е направил искане за разноси, поради което в съответствие с установената съдебна практика съдът да се произнася само с положителен диспозитив в случаите, когато присъжда разноси, но не и когато отказва присъждането им, в настоящия случай съдът не дължи произнасяне по разноските.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №169895 от 06.08.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135- ти състав., по н.а.х.д.№4717/2020г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :